

Olv.: Jón 3,1-5.10 – 1Kor 7,29-31 – Mk1,14-20
 AZ ELSŐ TANÍTVÁNYOK

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

1989. január 22-óta ez a nap a Kultúra Napja. Kölcsei Ferenc 1823. január 22-én fejezte be a Himnuszát. Ha már így kezdődik az Alkotmányunk is: „Isten áldd meg a magyart...”, akkor a kultúra napján gondoljunk a gyökereinkre. Egy népet a kultúrája tartja meg, azok a gyökerek, amelyekből kinőtt egy nemzet. Büszkék lehetünk miniszterelnökünkre, aki Strasbourghban megvallotta, hogy keresztény alapon gondoljuk el a jövőnket. Tudjuk nagyon jól, hogy vannak olyan utak is, amik isten nélküliek, csak hogy ezek a semmibe visznek. Ezen a napon sokan Árpád-házi Szent Margit ünneplésére készülnek. A megemlékező szentmise ma 11 órakor lesz a Margit- szigeten Szent Margit volt kolostoránál. Az ő közbenjárását is kérjük, hogy kultúránkat értékeljük, megőrizzük, erre alapozva jövőnket megépíthetjük. Ezt a szentmisét élő Pál testvérünkért ajánljuk föl. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az elmúlt vasárnap azt a gondolatot vetettem föl, hogy ebben az ideai esztendőben az életünk értelméről gondolkodjunk. Mi az értelme életünknek ma? Azok az apostolok, akikről a múlt vasárnap hallottunk, akik Jézus nyomába szegődtek, ezt az igazságot fejezték ki ezzel a magatartásukkal. Őket izgatta, érdekelte, hogy mi is az ő életük értelme. Tették a dolgukat, élték a mindennapi életüket, de valahogy az ember nap, mint nap érzi, tapasztalja, hogy nem lehet az életünket egy életen keresztül elmosni, aztán egy életen keresztül eltakarítani, vagy egy életen keresztül a hivatalban körmölni papírra, vagy most már nem papírra, hanem a billentyűket nyomogatni.

Mi az értelme az ember életének? Ez foglalkoztatta ezeket az apostolokat. Jézus erre válaszolt, amikor azt mondta: „Az élet értelme, hogy az ember tegye a jót.” Nagyon egyszerűen ez az élet értelme. Csak a jócselekedetek adnak értelmet az életünknek, ha az ember legyőzi a lustaságát, kényelmét és megteszi azt, amit neki meg kell tennie. Ez által lesz értelme az emberi kapcsolatainknak. Erre hív bennünket az Isten, hogy valamiképpen kifejezzük az összetartozásunkat egymással. Ez nem gondolati kérdés, ez nem szép szavak kérdése, hanem konkrét áldozatokban nyilatkozik meg.

Jézus eljön és segít, hogy megtegyük a jót!

Ezen a mai vasárnapon egy lépéssel tovább mehetünk. Hivatkozhatom arra is, amit itt énekeltünk ismételve: „Ösvényeidre Uram taníts meg engem!” A szentmise bevezetőjében említettem, hogy lehetnek utak Isten nélkül is, de ezek hova visznek? A Biblia üzenete ez: csak az az út visz valahova mégpedig haza, amely út az Isten útja. A mai vasárnapon bátorítást kapunk. Jézus eljön és annak az embernek segít, aki fölfogta miben is áll az élet értelme. Számtalanszor megtapasztalja azt az ember, amit Pál apostol így fogalmazott meg: „Látom a jót, helyeslem is, mégis a rosszat teszem!” Tudjuk az igazságot, csak nagyon sok minden, elsősorban az érdek megakadályoz bennünket abban, hogy meg is tegyünk azt, amit a

szívünk mélyén érzünk, hogy meg kell tennünk. Oly sokszor jut eszembe Istenes Szent János gondolata, aki ezt a paradox igazságot fogalmazta meg: „Az ember valójában csak a szívével érti meg, mit kell tennie, az eszével soha sem fogja fel.”

Isten nem úgy gondolkodik, mint Jónás, aki büntetni akar

A mai evangéliumot hallgatva így is hozzáállhatunk a kérdéshez: Jónás, vagy Jézus? Ez azért fontos, mert Isten egészen sajátos módon tanít bennünket az ő ösvényeire. Olyan módszerrel, amire vágyakozunk. Nem Jónás magatartása az, amit az Isten ki akar fejezni irányunkba. Jézus magatartása az, ami az Isten gondolata a világról, rólunk, emberekről. Jónásnak hirdetnie kellett a bűnbánatot. Babits Mihálytól sok apró részletet ismerhetünk ennek a prófétának az életéből. Tanító elbeszélésről van szó. Babits ragyogóan dolgozta föl ennek a prófétának a tépelődéseit. Az volt a dolga, hogy menjen el Ninivébe és szembesítse az embereket azzal, hogy így nem lehet élni. Értelmetlenül élik az életüket, mert bűnöznek, vagyis önző módon élnek. Amikor az emberek hallják Jónás prédikációját, akkor böjtölnek, bűnbánatot tartanak. Jónás ezt nem érti! Jónás azért megy oda, hogy figyelmeztesse őket, hogy nem lehet így élni, más úton kell továbbmenni. Amikor az emberek erre készek, akkor Jónás dühös, mert úgy gondolja, hogy jól meg kell őket büntetni. Ez az emberi gondolkodás. Isten nem így gondolkodik.

Jézus kinyilatkoztatja, hogy az Isten szeret benneteket!

Isten úgy gondolkodik, ahogy azt Jézus kifejezte. Ezért nem Jónás, hanem Jézus! Jézus az embereket ugyanúgy arra akarja rávenni, hogy gondolkodjanak el az életükön. Nem lehet kétségben élni. Nem lehet kibírni azt, amikor az ember életének a hajója zátonyra fut. Másképpen kell élni. Jézus semmi feltételt nem szab. Nem azt mondja, hogy majd ha bűnbánatot tartotok, akkor... Nem!

***Jézus egyszerűen előáll és kinyilatkoztatja azt,
hogy az Isten szeret benneteket, függetlenül attól, hogy most hogy is élték.
Ez az Isten veletek van.***

Az az ószövetségi gondolat ébred föl, amit Mózesnek mondott az Isten: „Menj bátran a néphez, Én veled vagyok.” Mindegyikünknek erre van szüksége.

Ha mi valóban emberhez méltó életet akarunk élni,
akkor arra szükségünk van,
hogy valaki kifejezze azt, hogy szeretlek.
Valaki kifejezze azt, hogy veled vagyok.
Valaki kifejezze azt, hogy nem vagy egyedül.
E nélkül nem lehet élni.
Ez ad lendületet az ember életének.
Az az ember, akit szeretnek, az mindenre képes,
az szárnyakat kap, az tudja tenni a jót.

Ez a lényeges üzenet, ez által tanít minket az Isten új utakra.

A döntő: Jézushoz tartozni mindennél jobban!

Ez a mai vasárnap arról szól, hogy az evangélium, az örömhír változtassa meg a világ sorsát, a világ folyását. Érdemes egy pillantást vetni az elbeszélésre, amikor azt halljuk: „Mindenüket elhagyták és követték Jézust!” Nem ez a döntő, nem ez a döntő, hogy mit hagytak el az apostolok. Később, amikor a szenvedéstörténetről van szó, akkor oda áll az egyik apostol

Jézus elé: „Uram nézd, mi mindenünket elhagytuk és követünk téged. Mi lesz a jutalmunk?” Ilyen gyarló emberi módon gondolkodtak ők is. Ilyen az ember. De nem ez a döntő! Nem ez a döntő több szempontból. Mi mindenünket elhagytuk és a világot is elhagytuk. Nem! Isten nem azt akarja, hogy hagyjuk el a világot. Hiszen a világban élünk, de nem a világnak élünk. Jézus is ebbe a világba jött. „Elérkezett az idő, elérkezett hozzátok az Isten országa!” – mondja Jézus. Később Pál apostol az új egyházközségeknél ezt üzeni: „Rövid az idő, gondolkodjatok el azon, hogy hogyan töltitek el az időt, hogyan használjátok fel az időt!”

Tehát nem az a döntő, hogy mindenüket elhagyták.
Az a döntő, hogy mindennél jobban tartoznak Jézushoz.
Jobban tartoznak Jézushoz, mint a javakhoz.
Jobban tartoznak Jézushoz, mint a családjukhoz.
Jobban tartoznak Jézushoz, mint a világhoz. Ez a döntő!

Megtenni a jót! Ez mindent megelőz!

Ez egy új világszemléletet ajándékoz az embernek. Nem azt jelenti, hogy az ember sajnálja a világot, hanem pontosan fölértékelődik a világ. Helyére kerül a világ a szemléletünkben, mert mindennél fontosabb a személyes kapcsolat, ezeknek az apostoloknak személyes kapcsolata Jézussal. Ez meghatározza a javakkal és az egész világgal való kapcsolatukat. Ebben bukunk bele mindig, mert nem tudunk ellenállni a kísértésnek, a világ kísértéseinek. Kínálja, ajánlgatja magát a világ és nagyon kíváncsi, ez a vesztünk. Ezért van az, hogy az emberi kapcsolatainkat is föladjuk nem egyszer a világ kísértése miatt. Nem!

Amikor arról gondolkodunk: mit jelent emberi módon élni,
emberhez méltóan élni, akkor ez azt jelenti:
megtenni a jót a másik ember felé. Ez mindent megelőz,
ahogy Isten szeretete mindent megelőz:
Isten előbb szeretett minket!

Jézus keresi, kik azok akik ezt az örömhírt továbbadják!

Jézus ezzel az örömhírral jött. Az evangélium görög szó. Első jelentésben azt jelenti: annak a jutalma, aki jó hírt hoz, a hírnöknek a jutalma ez az evangélium. Később átvitt értelemben is használták: evangélium az a jó hír, amire vártak az emberek, és ha ez a jó hír megérkezik, akkor föllélegeznek.

Jézus ezzel a jó hírral érkezett ebbe a világba:
Szeret benneteket az Isten, veletek van az Isten.
Emberek, ezt az isteni megnyilatkozást
az egymással való kapcsolatban konkretizáljátok!

***Szeressétek egymást és legyetek jók az egymással való kapcsolatban.
Tartsatok össze! Teremtsetek közösséget! Ez az élet!***

Jézus, amikor apostolokat hív el, akkor az a gondolata, hogy legyenek emberek, akik ezt az örömhírt az életükben megjelenítik. Ezek voltak az apostolai. Ma négy apostol meghívásáról hallottunk. Nem véletlenül olvassuk fel ezt ma, mert ma ugyanígy hív az Isten embereket, akiknek az életében ez az örömhír megjelenhet. Akik el tudják vinni embertestvéreiknek azt, hogy szeret téged az Isten, veled van az Isten, érted van az Isten, ***általa.***

Isten segítsen bennünket,
hogy ez a fajta gondolkodás meghatározza a mindennapjainkat.
Nagyon fontos, hogy nem a világot kell elhagyni.
Ezt sohase, sohase kérte az Isten. A világ az Isten teremtménye.
Nem egymással kell a kapcsolatainkat meglazítani,
hiszen egymással összetartozunk,
függetlenül attól, hogy kinek milyen hivatása van,
akár papi, szerzetesi, vagy egyéb hivatása is lehet.
A világ az Istené. Jézus ebbe a világba jött el.
Nekünk ebben a világban kell ezt az isteni üzenetet megjeleníteni.

*Az idő kevés. Olyan rövid az idő.
Pál apostol figyelmeztet bennünket: „Tegyük jót addig, amíg időnk van!”*

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Ebben az imádságban kérjük Isten kegyelmét, hogy a magyar kereszténység bennünk megújuljon. Tovább tudjuk adni azokat az értékeket, amely értékek ezer esztendőn át a mi nemzetünket megtartották. Nagy a felelősségünk, hogy ezeket az értékeket mi meg tudjuk jeleníteni a mindennapjainkban. Ezért kérjük az Istent. Ez keresztény kérés, ennek semmi köze nincs a gazdasághoz, politikához, sőt tartsuk távol azoktól magunkat és ezekhez az értékekhez meg közelítsünk.

Mi Atyánk...